

ĐẠ KHÚC CHO TÌNH NHÂN

Lê Uyên Phương

Chậm, Nhẹ nhàng, Tha Thiết

Ngày em thấp sao trời Chờ trăng gió lên khơi Mà mưa bão toi
bời Một ngày mưa bão không rời Trên đôi vai thanh xuân ướp hôn nồng bên gối ấm
say Ánh sao trời theo gió rụng rơi đây Cùng rớt bao nhiêu ngày
hoang Cùng đếm bao nhiêu mộng tàn Ru người yêu dấu trong vùng trời đêm
Vừa hoa nở tươi môi Tình nhân đã xa xôi Đời ngăn cách nhau
hoài Một lần thôi đã không thôi Yêu nhau trong lo
âu Biết bao lần tha thiết nhớ mong Lá hoa rừng mau xóa đường

B7 Em B7

quay về làm ánh sao đêm lẻ loi Mầu tối gương bên đèn

Em C B7 Em C

soi Ánh tình sâu vẫn trong đời thủy chung Đời mãi mãi mãi cách

Em G Am 3 Em

xa Dòng nước mắt nóng tiễn đưa xin cho lần cuối tình

Am Em B7 Em Am

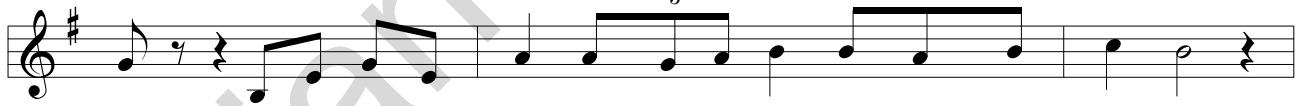
ấy đắm đuối thiết tha Vì qua bao nhiêu điều linh xót xa đắng cay

G B7

trong đời Màn đêm mờ buýet sâu Mộng đầu xin dài

G Am 3 Em 3 Am Em

lâu Một vì sao lạ rơi nghe hồn tê tái trên dòng hương khói bay

Am Em G

Ái ân ơi đừng phụ lòng ta Nhớ thương sâu xin gửi người xa

B7 Am

khóc nhau trong cuộc đời Giấc mơ xưa khăn phủ vành sô

G B7 Em

có yêu nhau ngọt ngào tìm nhau chết bên nhau thật là hồn nhiên